

Nový Jeruzalém č. 4/2020

Zpravodaj pro 244. prosebnou mariánskou pouť, která

se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Měříně - v úterý 14. dubna 2020 v 18 hodin.**

K textu v závorce je nutné přidat: a podle toho, co určí vláda ČR a náš diecézní biskup a jaký bude stav v naší zemi. Vše se mění den ze dne .... uvidíme, jaká bude situace.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Křižanově.

V úterý 10. 3. 2020 vydala Česká biskupská konference na základě usnesení vlády ČR instrukce ke konání bohoslužeb. Na základě tohoto byly autobusy na pouť NJ v Křižanově zrušeny. Také v obcích farnosti Křižanov bylo vyhlášeno, že se pouť ruší. Ve čtvrtek přišly upřesňující pokyny brněnského biskupa Vojtěcha ke konání bohoslužeb na území jeho diecéze. Na základě těchto pokynů program poutě NJ v Křižanově proběhl v uzavřeném kostele za přítomnosti místního faráře, jáhna a několika málo věřících.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Stanislava Tomšička:

(P. Tomšiček poslal pro tento zpravodaj svou promluvu, kterou měl pro účastníky duchovní obnovy pro manžele v Boskovicích. Myslím, že její text je pro současnou situaci v naší zemi, našich rodinách velmi aktuální a potřebný. Také máme jeho příslib, že pokud bude pozván na pouť NJ, tak rád přijede – viz prázdné termíny v červenci, srpnu a listopadu 2020 – j.L.)

Pravá láska. Každý ve svém životě hledá pravou lásku, štěstí, zdraví, pokoj... Chtěl bych vám nabídnout zamyšlení nad tématem **pravé lásky**. Je jenom jedna láska - snubní. Tuto lásku najdeme v Kristu, On je ta láska. Každý tuto lásku prožívá podle svého životního stavu. Snoubenci, kteří uzavírají manželství, stojí před oltářem a dostávají tři otázky, které zkoumají opravdovost jejich lásky. Mnoho lidí žije v manželství, pro které je počáteční bod uzavření sňatku.

1. **Rozhodli jste se uzavřít manželství. Ptám se vás před církví a před Bohem: Je toto vaše rozhodnutí svobodné a upřímné?** Zde se církev ptá, jestli snoubenci jsou schopni milovat. Bez svobody a vědomého rozhodnutí není možné prožívat manželství v lásce. Svoboda umožňuje převzít osobní odpovědnost za slib, který si snoubenci dají.

2. **Chcete si slíbit lásku, úctu a věrnost. Ptám se vás před církví a před Bohem: Zavazujete se k tomu opravdu na celý život?** V manželství se jeden druhému zcela daruje a potřebuje mít záruku, že druhý snoubenec se chce stejným způsobem darovat.

3. **Chcete založit rodinu. Ptám se vás před církví a před Bohem: Přijmete děti od Boha ochotně a budete je vychovávat podle Božího zákona?** Pravá láska se nemůže uzavírat sama do sebe. Touží se sdílet, darovat život, být otevřená plodnosti - biologické i duchovní. S tím je spojeno uvádění dětí do vztahů s druhými s Pánem Bohem, jejich výchova a vedení ke ctnostem. Až poté následuje výměna manželského slibu, který stojí zato si připomenout:

Já, ... odevzdávám se tobě, ..., a přijímám tě za manželku. Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost, že tě nikdy neopustím, a že s tebou ponesu všechno dobré i zlé až do smrti. K tomu ať mi pomáhá Bůh. Amen. Rád bych zdůraznil slovo "odevzdávám se", což znamená daruji se, dávám Ti svůj život jako dar. Vztah manželů prohlubuje **obnovování manželského slibu**. Ať při nějakém výročí, nebo i každý den, lze tento manželský slib obnovovat, uvědomovat si, jakou lásku chtějí manželé žít, a tím ho znovu prakticky uvádět do života.

Tomáš Akvinský definuje lásku jako **chtění dobra pro druhého. Darování daru**. Všimněme si, že v této definici nezaznívá žádná zmínka o emocích a pocitech. Emoce a pocity jsou nestálé. Nad svými pocity nemáme úplnou vládu. Někdy se nám může stát, že vůbec nepociťujeme náklonnost nebo sympatie k určitým lidem. Vezměme si příklad. *Když lékař vidí nějakého bezdomovce, který je špinavý, odpudivý, ale zároveň je zraněný, tento lékař ví, že*

*je potřeba ošetřit tohoto člověka, i když sám nezakouší žádné pozitivní pocity. Nebo příklad, který je nám ještě bližší. Když se v noci vzbudí miminko a pláčem volá svou maminku, poskakuje maminka radostí, že už po čtvrté tuto noc vstává? Tato maminka však miluje své dítě, sice není ráda, že ji vzbudilo, a přesto se rozhoduje, že ho chce utiшит, nakojit, že pro něho chce dobro. Svou vůli jsme schopni ovládnout svým rozumem. Avšak emoce nejsme vždy schopni korigovat. **Proto je vůle, rozhodnutí pro dobro druhého, podstatou pravé lásky.***

Dalším bodem je **dobro**. Když už jsme použili přirovnání kojící matky, vnímali byste jako **dobro** pro dítě, kdyby mu dala napít vývaru z makovic, aby spalo a nerušilo ji? Asi se shodneme, že to by **nebylo pravé dobro pro dítě**. Dostáváme se k otázce, **co je pravé dobro?** Například pro opilce **není pravým dobrem** dát mu další alkohol. **Pravé dobro je to, co nám pomůže dosáhnout našeho konečného cíle (telos), co nám umožní, abychom se opravdu cele realizovali.** Podobně, když je dítě nemocné a vidí, jak si další děti vychutnávají zmrzlinu, určitě by ji také chtělo. Maminka mu však vysvětlí, že zmrzlina by zhoršila jeho zdravotní stav, a místo zmrzliny mu nabídne jiný pamlsek. Výrazně to vidíme u dětí s alergií na mléko, na lepek... ačkoliv by jim velmi jídlo chutnalo, škodilo by jim na zdraví. **Pravé dobro neurčujeme my, ale určuje ho Bůh, nalézáme ho v Bibli a v učení církve. Vybírat pravé dobro nám pomáhá svoboda.** Ta je dnes velmi diskutovaná. Mnozí si ji představují jako možnost nevázat se na nic, řídit se vždy pouze svými momentálními pocity, užívat si co hrdlo ráčí... **Avšak takovýto pojem svobody člověka znesvobodňuje.** Člověk se stává závislým na potěšeních. Po určité době začne pociťovat vtíravou prázdnotu (tak jako když člověk přežene konzumaci alkoholu, bolí ho hlava a nemá dobrou náladu). I když prožívá různá potěšení, vnímá, že ho to zcela nenaplnuje. A proto stupňuje svou honbu za potěšením a to do větších a větších extrémů.

Pravá svoboda znamená, že jsme schopni volit dobro. Naše svobodná volba vychází z našeho já. Velmi záleží na tom, podle čeho volíme, jaké jsou naše hlavní kritéria, hodnoty. Záleží, jestli je to potěšení, hedonismus, sobectví, nebo Boží vůle... **Ve své podstatě člověk volí to, co miluje.** Pokud se člověk nemodlí, nemá sílu uskutečnit ani svá nejlepší předsevzetí. **Modlitba je infuze lásky, v níž okoušíme Boží dobra, zamilováváme si je, a pak jsme schopni se pro ně rozhodnout a uskutečnit je. Bez modlitby nejsme schopni volit Boží vůli a naše tělesnost převezme nadvládu nad naším rozhodováním.** **Láska je dar přítomnosti.** Jak nás miluje Ježíš? **Ježíš nás miluje tak, že se nám zcela daroval a je přítomen mezi námi skrze své Slovo, ve Eucharistii, ve svátostech - tedy také ve svátosti manželství.** Ježíš za námi přichází ve chvílích, kdy ho očekáváme, těšíme se na Něho, a také v těch chvílích, kdy mu uzavíráme své srdce. Svou lásku nám v tu chvíli vyjadřuje tím, že je s námi. Manželé mají milovat podobně. **To znamená, pokud jeden druhého miluje, tak si na něho udělá čas. Kolik času si manželé reálně vyhradí pro sebe navzájem? Přemýšlí, jak si ve svém programu najít čas na druhého? Jak konkrétně vyjádřit svou lásku druhému? Slova jsou důležitá a krásná, ale sama o sobě nestačí, až konkrétní skutky dosvědčují pravdivost slov.** Láska je přítomnost milovaného v srdci milujícího.

Vystupujeme do výšin lásky. Nejsvětější Trojice - jedna osoba přebývá v druhé. **Člověk je stvořen k Božímu obrazu a tedy také k tomu, aby přebýval v milovaném člověku.** (Jan Pavel II. - Před zlatníkovým krámkem). Tedy v manželství přebývají manželé v srdci druhého manžela. Takto se manželé blíží k ideálu, ke kterému je zve Bůh, aby se stávali jedním tělem. Sdílejí nejen své tělo, ale také ducha a duši. Zajímají se o sebe navzájem, co druhý prožívá v konkrétní situaci, proč má odlišné postoje, snaží se porozumět vnímání druhého. **Na závěr bych byl rád, abyste si zapamatovali, že láska je dar přítomnosti.**

Poděkování patří také místnímu faráři otci Václavovi Hejčovi za mši svatou na úmysly NJ a také farníkům z Křižanova - **díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení hlavního celebranta NJ v Měříně, kterým je opat P. Mgr. Ing. Miloslav Čamek, farář z Čejkovic: Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působisté . Moje jméno je Miloslav Čamek, patřím mezi osoby středního věku, je mi letos 55 let. Narodil jsem se na Vysočině ve Velkém Meziříčí a svoje dětství a mládí jsem prožil v malé vesnici jménem Březejc. Za mého dětství byla v naší vesnici jednotřídní škola, kde jsme do páté třídy chodili. Prožívali jsme opravdu pěkná léta s kamarády, ve spojení s přírodou. Do našeho života byla

vkládána víra jako přirozená součást života. Všichni jsme chodili do náboženství a také do kostela. V rodině jsme se modlili. Starší dětská léta a dospívání jsme prožili ve Velkém Meziříčí. Po ukončení školní docházky jsem studoval Střední zemědělskou školu v Jihlavě a Vysokou školu zemědělskou v Brně, kde jsem také promoval. Po sametové revoluci jsem se přihlásil do semináře a pět roků jsem studoval Teologickou fakultu v Olomouci. A před 24 lety jsem byl vysvěcen na kněze. Nyní působím na Jižní Moravě v obci Čejkovice u Hodonína. **Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Od mládí jsem byl veden práci a k poctivosti. Rodiče mě vedli k víře a k lásce k přírodě, a k práci v ní. Bylo samozřejmě rodičům pomáhat a starat se o hospodářství. To mně i se sourozenci vedlo k zodpovědnosti a k úctě ke starým lidem, protože jsme vyrůstali s prarodiči, kteří se o nás starali a vychovávali nás. Jsem za to vděčný jak rodičům, tak prarodičům za jejich příklad života, tak za výchovu. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Velkým impulsem pro moji víru v době dozrávání bylo společenství mladých, které vzniklo v naší oblasti v 80. letech, když jsme se mladými scházeli na faře v Osové Bitýšce a po rodinách, kde jsme četli Písmo svaté, modlili se, zpívali a prožívali přátelství, výlety i společné dovolené. Velkou roli tehdy mezi námi sehrál P. Michael Pojezdny, tehdejší farář v Osové Bitýšce a P. Miroslav Hůlka, farář na Rudě. Musím říci, že moje povolání postupně zrábalo a Pán si mě vedl a vychovával, až v jednom okamžiku jeho slovo se dotklo mého srdce a já odpověděl: "Pane tak já tě budu následovat." Myslím si, že je to vždy velké tajemství lásky mezi Bohem a člověkem. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Čím jsem déle knězem, tím si stále více uvědomuji, že to není dílo jenom moje, ale dílo Ducha Svatého v mém životě a v životě mě svěřených farníků. V poslední době začínám více poznávat, že nejdůležitější pro kněžskou službu je být "s Ním" v jeho blízkosti a přítomnosti a tak posvěcovat svěřené duše. Také mě často mrzí a trápí, když nevidím žádný posun, nebo téměř žádné plody. Tady mě vždy napadá myšlenka papeže Benedikt XVI. - my jsme jen rozsévající, kteří zasévají dobré semeno, ale Bůh dává vzrůst. Nejkrásnějšími okamžiky jsou ty, kdy je kněz svědkem toho, jak se Bůh člověka dotkne a on se obrátí a uvěří. Často to jsou chvíle a momenty, které bychom z lidského pohledu nebrali až příliš vážně, ale právě tím se projeví Boží moc a láska. Mám radost z toho, když přijdou lidé a často po letech řeknou: „Otče, to jste kdysi říkal a mně to tak oslovilo“, nebo: „Stál jste u dospívání našich dětí a my vám za to děkujeme.“ **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Proto, aby se víra šířila do okolí, musí být živá, nemůže to být jen „folklor“, nebo jen nějaký zvyk nebo vnější náter. Věřící člověk dnešních dnů musí prožívat osobní vztah s Ježíšem Kristem. Tento vztah žít v modlitbě, v četbě Písma svatého, také v přijímání svátostí a přitom být radostným a normálním člověkem s patřičnou dávkou humoru. Prostě být svatým všedního dne. V každém období lidského života. To neznamená, že se nám všechno bude hned dařit, a nebudeme hříšní. Důležité je vždy každý den začínat znovu a snažit se lépe žít a čerpat sílu Boží lásky. Nezůstávat ve svých slabostech a hříších, ale co nejdříve povstat a jít dál. Bůh nás stále očekává a je připraven nám stále odpouštět. Jeho obdarování je nový život i naše svatost, kterou se učíme stále přijímat a z ní žít. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?** Co si teď stále více uvědomuji, je to, jak je důležitá živá víra v rodině. Bez ní nepředáme víru do další generace. Protože jsem stále více svědkem, že kněz a rodina táhne každý jiným směrem. Tak se nám děti i dospívající ztrácí a víru odkládají, jelikož se často s živou vírou v rodině nesetkali. Neviděli rodiče se modlit, nikdy se nemodlili společně, neslyšeli číst Písmo svaté, svátosti se přijímají jen málokdy, nebo jen ze zvyku. Hledám cestu, jak v rodinách víru prohloubit, sám to moc neumím, ale důvěřuji v Pána, že má moc nad každým lidským srdcem a za rodiny se snažím s důvěrou modlit. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Čím člověk více dozrává tím, si víc uvědomuje, že kněžské poslání není jeho dílo, ale dílo Boží milosti v člověku, kde může být kněz svědkem působení tohoto vzácného Božího daru v srdci a životě člověka, jak ve mně osobně tak ve svěřených duších. Jak se zmiňuji výše, stále více si uvědomuji důležitost osobního vztahu s Ježíšem. Návrat k první lásce. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky?** Když přemýšlím na jaký účel by měla být dána sbírka z této pouti, tak mě napadají **východní pronásledovaní křesťané v Sýrii, Iráku a ostatních zemích tohoto regionu.** Patří mezi nejstarší církevní obce hned po Jeruzalémě. Uvědomuji si jejich velmi těžkou situaci, která je často vyhnala z domovů, nebo válkou byly zničeny jejich domovy, města i

prostředí jejich života. Měli bychom na ně pamatovat ve svých modlitbách a také konkrétním darem v naší sbírce. **Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?** Z nedávného průzkumu vzešlo, že Češi a Moravané jsou sice velmi náboženští lidé, ale jejich víra je často takovým "salátem", ze kterého se berou věci, které se jim hodí, ale o víru v Krista Ježíše moc nestojí, nebo skoro o ni nic neví. Proto je důležité vytvářet živá společenství, kde se žije modlitbou, sycenou Božím slovem a zavlažovanou svátostmi a vytváří se zdravé a rostoucí společenství víry, které přivádí i další lidi ke Kristu, formuje učedníky a vysílá je, aby proměňovali svět. **Na co se nejvíc těšíte?** Určitě se těším na nebe, na společenství s milujícími Bohem, ale také se těším, až všechna mimořádná opatření také přinesou své plody, a chvíle, kdy můžeme prožít blízkost mezi sebou navzájem a také velkou blízkost Pána ve společenství rodin a z něho pramenící sílu víry, modlitby. Mohou zarezonovat slova Písma. „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“ **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Učím se mít radost z malých všedních věcí, které se podařily a daří. Kde se projevuje Boží dobrota a láska, ať je to v rodinách, mezi dětmi, mladými, ve společenství i u starých a nemocných lidí. Tam, kde se děje něco pěkného, z toho mám radost. Rodinám přeji, aby se nebály znovu začít brát víru vážně a jako největší hodnotu lidského života, kde se snaží mít a pozvat Pána na první místo života. A začali se společně modlit a číst Písmo svaté a tím zvat Ježíše Krista do svého středu. Mohou se tak naplňovat Ježíšova slova: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ *Děkuji za rozhovor.*

Pozvánky.

8. 5. 2020 - poutní výlet rodin s dětmi. Tentokrát bude cílem naší pouti krásný **kostel P. Marie v Dubu nad Moravou a město Tovačov a jeho zámek.** V programu – mše svatá, prohlídka kostelů, zámku, oběd. To vše, pokud nebude karanténa a bude možné tuto akci uskutečnit. Přihlášení se dozví vše potřebné včas – odjezdy, cena a jiné. Přihlášky u jáhna L. Kince

Plán poutí na rok 2020: 17. – 19. 7. – Západní Čechy IV.; 16.–22. 8. - XX. pěší pout' na Velehrad; 12. 9. – XVII. pěší smírná pout' P. MUDr. L. Kubíčka 17.11. – pout' do Staré Boleslavi

Plán poutí NJ na rok 2020 a rok 2021:

2020 16. červen Žďár n/Sáz

14. červenec

13. srpen

15. září Pavlov

13. říjen Velká Bíteš

12. listopad

15. prosinec Olešnice

2021 11.(16.) února – Lysice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 245. pout' NJ – ve středu 13. května 2020 v 18 hodin do Bohdalova – hlavní celebrant – moravský metropolita arcibiskup Jan Graubner.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 4. 2020. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970 **Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.**